

то Си, да принесе въ жертвѣ за спасеніе міру, каквото до край да испіе всичкѣ-тъ чашѣ на страдація-та.

Съ благоговѣніе да припаднемъ прѣдъ такъ безпрѣдѣлнѣ любовь, която е прѣнесла толики страдація за наше-то спасеніе.!

Воины-тъ распели Исуса Христа.

Такожде распели и двама разбойници, които привели наедно съ Него, одного отъ деснѣ, а другого отъ лѣвѣ странѣ. Ето каквѣ благодарность воздалъ народа-тъ Господу за всички-тъ учинены благодарѣнія! Исусъ Христосъ, като възвелъ очи-тъ Си на небо-то, казалъ, „Отче! прости имъ! ти не знають, что правять.“

По римскы-тъ законы, надъ главы-тъ на прѣстѣпници-тъ трѣбвало да поставять надпись, та да може всѣкъ да види, за каквѣ винѣ е погубенъ. Пилатъ заповѣдалъ да на-правять надъ главѣ-тъ на Исуса Христа слѣдующій надпись: *Исусъ Назарянинъ, Царь Іудейскій*. Тоя надпись былъ написанъ на три языка: на Еврейскій, Греческій и Римскій. Архіереи-тъ го почели за подсмивъ на нихъ, или за укоръ, отишли до Пилата и думали му: „не пиши: *Царь Іудейскій*, а напиши, че Той самъ говорилъ: „Азъ съмъ Царь Іудейскій“ (Іоан. 19, 21); но Пилатъ имъ отговорилъ: „чтого писахъ, писахъ.“

Воины-тъ, които распинали Исуса Христа, взяли горни-тъ Му дрехы и раздѣлили гы помежду си; но понеже хитона-тъ (долня-та дреха) былъ истканъ на цѣло, безъ шевове, то они не рачили да го раздиратъ, но метнѣли жребій, кому отъ нихъ ще ся падне. Воины-тъ, безъ сумѣніе, не знаяли, че тѣ съ това изпълнявали пророчество на Св: Давида: „раздѣлиша ризы моя себѣ и о одежди моея меташа жребій“ (Псал. 21, 19).